

ที่ อส ๐๐๐๔(คก ๒)/ว ๓ ๗

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งเวียนระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการอัยการสูงสุด
เลขาธิการสถาบันนิติวัชร์ อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสถาบัน เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้อำนวยการ
สำนักงาน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
แก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗
๒. สำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่เกลี้ยและประณอมข้อพิพาทคดีอาญา
ในชั้นพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วยสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน ๒ ฉบับ โดยอาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนี้

๑. ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
แก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑
๒. ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่เกลี้ยและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้น
พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้ทราบทั่วกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัช พรสมบุญศิริ)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

โทร. ๐-๒๑๔๒-๒๑๗๙

โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๙๔๕๙

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : cmiss@ago.go.th

วันสถาปนาองค์กรอัยการ ครบรอบ ๑๓๐ ปี ๑ เมษายน ๒๕๖๖

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑๐) (๑๑) และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการ และพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มพินัยม คำว่า “ผู้ถูกลั่นกรองงาน” ระหว่างพินัยม คำว่า “หัวหน้าพนักงานอัยการ” และ “นิติกร” ในข้อ ๔ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒

“ผู้ถูกลั่นกรองงาน” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอาวุโสถัดจากหัวหน้าพนักงานอัยการ ลงมาซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ถูกลั่นกรองงาน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งให้รับคำร้องขอไว้ดำเนินการตามข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้ว ให้หัวหน้าพนักงานอัยการจ่ายสำนวนแก่พนักงานอัยการ นิติกร ทนายความอาสา หรือทนายความอาวุโส รับไปดำเนินการ โดยพิจารณาตามประเภทของการดำเนินการและความยากง่ายของข้อปรึกษาหรือคดี

กรณีเป็นเรื่องหรือคดีที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการจ่ายสำนวนให้แก่พนักงานอัยการหรือนิติกรตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสียก่อน

ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอแก่การพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

ในกรณีผู้ได้รับมอบหมายเป็นข้าราชการอัยการชั้น ๒ ข้าราชการอัยการชั้น ๓ ทนายความอาสา ทนายความอาสาอาวุโส และนิติกร ให้ตรวจพิจารณาสำนวนแล้วทำความเห็นเสนอผู้ถูกลั่นกรองงาน หากอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรับดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ให้ผู้ถูกลั่นกรองงานมีอำนาจพิจารณาสั่งรับให้ความช่วยเหลือ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว หากไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้ถูกลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็น อันไม่อาจรอได้ ให้ทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งต่อไป

ในกรณีผู้ได้รับมอบหมายเป็นข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ และข้าราชการอัยการชั้น ๖ ผู้มิได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพนักงานอัยการ ให้ตรวจพิจารณาสำนวนและทำความเข้าใจได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ แต่ต้องเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

การเสนอเพื่อทราบ ให้เสนอก่อนยื่นคำร้องหรือคำฟ้อง หรือก่อนจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนถัดไป เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำร้องหรือคำฟ้องหรือก่อนจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนถัดไป เช่น คดีจะขาดอายุความ หรือเหตุอื่นที่อาจทำให้เกิดความเสียหาย ให้เสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำร้องหรือคำฟ้องหรือให้ความช่วยเหลือโดยเร็ว

คำสั่งไม่รับให้ความช่วยเหลือของหัวหน้าพนักงานอัยการ ให้เสนออธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาค แล้วแต่กรณี เพื่อทราบโดยเร็ว หากอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้ปฏิบัติไปตามนั้น”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หากผู้กรณีได้รับหนังสือแจ้งแล้ว ไม่มาตามกำหนดนัดโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบหรือแจ้งเหตุขัดข้องแต่ไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งผู้กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ แต่มีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าน่าจะติดตามได้ ให้ผู้ทำหน้าที่ประนอมข้อพิพาทมีหนังสือแจ้งไปยังผู้กรณีอีกครั้งหนึ่ง และหากยังไม่อาจส่งหนังสือได้อีก ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

หากไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งผู้กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ และมีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าไม่น่าจะติดตามได้ ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงานมีอำนาจสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติการประนอมข้อพิพาท เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งยุติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้เสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๔๐ วรรคสอง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีตาม (๑) (๓) (๔) และ(๕) ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจสั่งยุติการให้ความช่วยเหลือ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว หากหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นให้ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการมีอำนาจพิจารณาสั่งยุติความช่วยเหลือ ส่วนกรณีตาม (๒) และ (๖) ให้เสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาคแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ อำนาจ เจตน์เจริญรักษ์
(นายอำนาจ เจตน์เจริญรักษ์)
อัยการสูงสุด

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑๑) มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงออกระเบียบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๓ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงานอัยการพิเศษฝ่าย” หมายความว่า สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายตามประกาศคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญา

“สคช.” หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

“สคชจ.” หมายความว่า สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด

“สคชจ. (สาขา)” หมายความว่า สำนักงานที่เป็นสาขาของ สคชจ.

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายใน สคช. หรืออัยการจังหวัด คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี แล้วแต่กรณี

“ผู้กลั่นกรองงาน” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอาวุโสถัดจากหัวหน้าพนักงานอัยการลงมา ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กลั่นกรองงาน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๗ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและ
ประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ในกรุงเทพมหานคร การไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญา ให้เป็นหน้าที่
รับผิดชอบของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย ส่วนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
ให้ สคช. หรือ สคชจ. (สาขา) ในท้องที่ที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนมา มีหน้าที่รับผิดชอบ

สำหรับการไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาที่พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่รับผิดชอบ
ส่งสำนวนมาให้สำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง หรือสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและ
ครอบครัวจังหวัด ให้ สคช. หรือ สคชจ. (สาขา) ที่มีท้องที่เดียวกันกับสำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงาน
อัยการคดีศาลแขวง หรือสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ และข้าราชการอัยการชั้น ๖ ผู้ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่
หัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานอัยการเจ้าของเรื่องใด ให้ทำความเห็น
ได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ แต่ต้องเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

ข้าราชการอัยการชั้น ๒ และข้าราชการอัยการชั้น ๓ เมื่อได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงาน
อัยการเจ้าของเรื่องใด ให้ทำความเห็นเสนอผู้กำกับการงานเพื่อพิจารณา กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มี
ผู้กำกับการงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้ทำความเห็นเสนอหัวหน้า
พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๘ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและ
ประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ เมื่อสำนักงานอัยการพิเศษฝ่าย สำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานอัยการคดี
ศาลแขวง หรือสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัด ได้รับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา
ในความผิดต่อส่วนตัวจากพนักงานสอบสวน และคดีไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๙ ให้มีหนังสือแจ้ง สคช. สคชจ.
หรือ สคชจ. (สาขา) แล้วแต่กรณีโดยเร็ว เพื่อดำเนินการไต่ถามและประณอมข้อพิพาทโดยไม่ต้องส่งสำนวนไปด้วย

ภายหลังดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญา
พิจารณาสั่งคดีนั้นต่อไปตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ
โดยไม่ต้องรอผลการไต่ถามและประณอมข้อพิพาท และเมื่อมีคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้ง สคช. หรือ
สคชจ. (สาขา) แล้วแต่กรณี ทราบโดยเร็ว

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ ปน.๑ ท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วย
การไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย สคช. หรือ สคชจ. (สาขา) ได้รับ
หนังสือตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งแล้ว ให้ลงสารบบประณอมข้อพิพาทและดำเนินการมอบหมายพนักงานอัยการ
คนหนึ่งหรือหลายคนเป็นเจ้าของเรื่องผู้รับผิดชอบ”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายได้รับหนังสือแล้วไม่มาตามกำหนดนัด โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ หรือแจ้งเหตุขัดข้องแต่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจพิจารณาสั่งยุติ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติ และเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งคู่กรณีได้ แต่มีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าน่าจะติดตามได้ ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งคู่กรณีได้อีกครั้งหนึ่ง และหากยังไม่อาจส่งหนังสือแจ้งได้อีก ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจพิจารณาสั่งยุติ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

หากไม่สามารถส่งหนังสือแจ้งแก่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ และมีพฤติการณ์ที่เชื่อว่าไม่น่าจะติดตามได้ ให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจพิจารณาสั่งยุติ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว

กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติ และเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและประณอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ ในระหว่างการดำเนินกระบวนการไต่ถามและประณอมพิพาท ถ้าได้รับแจ้งผลการสั่งคดีตามข้อ ๘ วรรคสอง ให้พนักงานอัยการเจ้าของเรื่องแจ้งคู่กรณีทราบทันที และสอบถามคู่กรณีว่าประสงค์จะให้ดำเนินการไต่ถามและประณอมพิพาทต่อไปหรือไม่ ทั้งนี้ ให้บันทึกความประสงค์ของคู่กรณีไว้ตามแบบ ปน.๔ ท้ายระเบียบนี้ และให้คู่กรณีลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

หากคู่กรณีไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป ให้ยุติการไต่ถามและประณอมข้อพิพาท โดยให้ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ข้าราชการอัยการชั้น ๖ หรือผู้กลั่นกรองงาน มีอำนาจพิจารณาสั่งยุติ และเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบโดยเร็ว กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้กลั่นกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติ และเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ

หากคู่กรณีแสดงความประสงค์ขอให้ไต่ถามและประณอมข้อพิพาทต่อไป ให้ดำเนินการตามความประสงค์ของคู่กรณี”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๑๙ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คู่กรณีไม่สามารถตกลงประนอมข้อพิพาทกันได้ ให้พนักงานอัยการทำบันทึกตามแบบ ปน.๕ ท้ายระเบียบนี้ แล้วให้คู่กรณีลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน หากคู่กรณีไม่ยินยอมลงลายมือชื่อให้พนักงานอัยการบันทึกไว้ด้วย และให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติและเสนออธิบดีอัยการ หรืออธิบดีอัยการภาค เพื่อทราบ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ อำนาจ เจตน์เจริญรักษ์
(นายอำนาจ เจตน์เจริญรักษ์)
อัยการสูงสุด